

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

I periferin av socialt arbete

En kvalitativ studie om socionomers möjligheter att
uppmärksamma unga som har sex mot ersättning

Jessica Anderberg

Kandidatuppsats SOPA 63

HT 2018

Handledare: Jan Magnusson

Examinator: Anders Lundberg

Abstract

Author(s): Jessica Anderberg

Title: *In the periphery of social work – a qualitative study of social workers possibility to notice adolescents which are selling sex*

Supervisor: Jan Magnusson

Assessor: Anders Lundberg

The aim of this study is to gain some understanding how adolescents which are selling sex is not noticed by social workers in spite of the fact that the adolescents often are in contact with the social welfare system. The study builds on empirical material from five qualitative semi structured interviews with social workers in different workplaces. The theoretical framework guiding the analysis is based on the theory about human service organizations. The key findings is that the way social work is specialized demands social workers to cooperate in order to gain a holistic view of the adolescent as a client. Also, the way social workers determine to categorize the adolescents problem affects their possibility to notice that the adolescent is selling sex.

Key words: adolescents, selling sex, social workers, human service organizations

INLEDNING	4
PROBLEMFÖRMULERING.....	4
SYFTE.....	5
FRÅGESTÄLLNINGAR.....	5
BEGREPP	6
<i>Ungdomar</i>	6
<i>Sex mot ersättning</i>	7
TIDIGARE KUNSKAP	8
<i>Människobehandlande organisationer och samverkan</i>	8
<i>Omfattning av sex mot ersättning</i>	9
<i>Bakgrundsförklaringar</i>	11
TEORETISK UTGÅNGSPUNKT	13
<i>Organisation</i>	14
<i>Institution</i>	14
MÄNNISKOBEHANDLANDE ORGANISATIONER	14
TEORETISKA BEGREPP	16
<i>Kategorisering</i>	16
<i>Problemhierarki</i>	16
<i>Samverkan</i>	17
METODOLOGISKA ÖVERVÄGANDEN	17
METOD	17
URVAL	20
BEARBETNING OCH ANALYS	22
METODENS TILLFÖRLITLIGHET	24
FORSKNINGSETISKA ÖVERVÄGANDEN	26
<i>Informationskravet</i>	27
<i>Samtyckeskravet</i>	28
<i>Konfidentialitetskravet</i>	28
<i>Nyttjandekravet</i>	29
<i>Avslutande forskningsetiska överväganden</i>	29
RESULTAT OCH ANALYS	30
<i>"Det handlar mycket om tid å resurser"</i>	30
<i>"Jag träffar ju ungdomar som kanske har lite destruktivt sätt angående sex"</i>	32
<i>"De e så mycket annat som e mer problematiskt"</i>	36
<i>"Asså man hjälps inte åt"</i>	38
AVSLUTANDE DISKUSSION	41
LITTERATURLISTA	43
BILAGA 1	47
BILAGA 2	49
BILAGA 3	51
BILAGA 4	53

Inledning

Problemformulering

Det är problematiskt att ungdomar som har erfarenhet av att få ersättning för sexuella tjänster känner sig svikna av vuxenvärlden. Deras upplevda svek är särskilt bekymmersamt eftersom flera av dessa ungdomar tidigt har förekommit inom Socialtjänsten eller andra institutioner och upplever sig ha sänt ut tydliga signaler om ett hjälpbehov (Abelsson & Hulusjö, 2008 s. 101). Just det faktum att de känner sig svikna av vuxenvärlden gör det intresse att undersöka hur dessa ungdomar kan förekomma inom Socialtjänsten och andra organisationer utan att deras problematik uppmärksammas.

Sex mot ersättning är ett relativt utbrett socialt problem, runt om i världen, så också i Sverige. Forskning från 2015 visar nämligen att av de gymnasieelever som fyllt 18 år hade 1,2 % av killarna respektive 0,6 % av tjejerna någon gång tagit emot ersättning för sexuella handlingar (Priebe, s. 44). Sedan 2004 har denna siffra i princip varit oförändrad (ibid.). Dessa siffror visar visserligen att antalet unga vuxna som har erfarenhet av sex mot ersättning inte är särskilt stor, men i gengäld är det en ytterst utsatt grupp. I många av de fall där unga vuxna har erfarenhet av sex mot ersättning är det nämligen inte ovanligt att det förekommer en problematisk uppväxt med exempel på sexuella övergrepp i unga tonåren, en avsaknad av vuxenkontakter eller psykisk ohälsa (Abelsson & Hulusjö, 2008). Att tidigare forskning även visar en låg debutålder vid första tillfället man tog emot ersättning för en sexuell tjänst visar på gruppens utsatthet (ibid. s, 32).

I artikel 34 i *Mänskliga rättigheter. Konventionen om barnets rättigheter* (2006) står det tydligt att barn ska skyddas från sexuella övergrepp och sexuell exploatering, där sex mot ersättning ingår. Även i svensk lagstiftning är samhällets skyldighet att skydda barnen reglerad i Socialtjänstlagen (SFS 2001:453). Utöver tidigare nämnda aspekter som vittnar om ungdomarnas utsatthet, kan det även föreligga både direkta och indirekta hot mot ungdomen (Jonsson & Svedin 2012, s. 24–25). Dessa hot kan leda till att ungdomen känner sig tvingad att fortsätta ha sex mot ersättning vilket gör det viktigt för Socialtjänsten att utreda skyddsbehov (Jonsson & Engvall 2014, s. 37–38; Socialstyrelsen, 2015 s. 28). Det kan således konstateras att Socialtjänsten har den yttersta ansvarsskyldigheten gentemot barnen att skydda dem från dessa sexuella övergrepp.

Som jag nämnde inledningsvis förekommer det likväl unga klienter inom Socialtjänstens verksamheter och andra organisationer som har sex mot ersättning, utan att det uppmärksammas. Det faktum att de inte uppmärksammas i den utsträckning som behövs, gör att man frågar sig hur det kan komma sig och är således intressant att undersöka närmare. Jag kommer därför att undersöka hur socionomer, som i sin profession möter ungdomar, ser på sin möjlighet att kunna uppmärksamma unga som har sex mot ersättning.

Syfte

Syftet med studien är att undersöka om, och i så fall varför, socionomer som i sina verksamheter arbetar med unga, inte uppmärksammar att sex mot ersättning förekommer som ett problem.

Frågeställningar

- Varför lägger socionomer inte fokus på att uppmärksamma problematiken, sex mot ersättning hos unga?
- Varför uppmärksammas problematiken med sex mot ersättning inte av Socialtjänsten och andra verksamheter som arbetar med unga?

Begrepp

Följande stycke benämner och förklarar innebörden i viktiga begrepp som har en central del i min uppsats, dessa begrepp är kopplade till uppsatsens ämne i stort och frekvent återkommande.

Ungdomar

I *Mänskliga rättigheter. Konvention om barns rättigheter* (2006) definieras barn i artikel 1 som alla människor under 18år. I min studie benämner jag individer som är mellan 15-25år som ungdomar. Att jag valt 15år som den nedre gränsen i åldersspannet är baserat på den tidigare forskning som visar på att individer har sex mot ersättning för första gången vid en låg ålder (Jonsson & Svedin, 2012 s. 17), samt att man först vid 15års ålder är byxmyndig och lagligt får ha samlag. Vid samlag under 15års ålder klassas det i 6 kap. 4§ Brottsbalken (1962:700) som våldtäkt. Min valda övre gränsen i åldersspannet beror på att kommunala verksamheter jag varit i kontakt med, såsom Socialtjänsten och ungdomsmottagningen själv har en åldersgräns på 18år respektive 23år. Dessa verksamheter vittnade dock att äldre personer kommer in och berättar om erfarenheter innan dem blev myndiga. Således innebär mitt åldersspann i studien att den inkluderar både barn och unga vuxna. För att förenkla läsningen kommer jag fortsättningsvis använda begreppet ungdomar som ett samlingsnamn för dessa barn samt unga vuxna och således hänvisar begreppet alltså till individer mellan 15-25år.

En problematik med mitt valda åldersspann som uppdagades under insamlandet av empiri och som jag inte tänkte på vid valet av åldersspann, är det faktum att Socialtjänstens barn och ungdomsverksamhet endast sträcker sig till klienterna är 18år, i speciella fall upp till 19år. Därefter är det Socialtjänstens vuxenhandläggare som tar över. Detta innebär att den socialsekreterare jag pratat med på enheten barn och unga, har begränsad erfarenhet av klienter över 18års ålder.

I motsats till detta har den kuratorn jag intervjuade på en specialiserad mottagning inte erfarenhet av individer under 18år då mottagningen haft en åldersgräns på 18år. Den åldersgränsen sänkts dock till 15år vid årsskiftet 2017/2018 då personalen sett ett behov att nå ut till yngre klienter, för att kunna hjälpa dem tidigare.

Sex mot ersättning

Ett annat centralt begreppet i min uppsats är sex mot ersättning. Begreppet är brett och kan lägga fokus på olika aspekter av köp och sälj av sexuella tjänster. Jag har valt att använda mig av samma definition på sex mot ersättning som Abellsson och Hulusjö (2008) använder i sin studie: ”... en syn på och ett användande av sin sexualitet som ett medel för att få något som inte handlar om sexuell tillfredställelse. Det kan röra sig om kontant betalning men också om droger, saker, social acceptans eller vuxenkontakt” (Abellsson & Hulusjö 2008, s. 8). Detta är en svensk översättning av Thomsens definition från 2004 (se. Abellsson & Hulusjö 2008, s. 8).

Denna definition har jag valt därför att den inte lägger fokus på vilken form av sexuell handling som har genomförts utan i vilket syfte den sexuella handlingen har utförts (som ett medel). Likaså är definitionen bred i den mening att den inkluderar många olika former av ersättning och pekar således på den komplexitet som finns gällande var definitionsgränsen för sex mot ersättning ska dras utifrån ersättning.

Tidigare kunskap

Min studie har genomförts inom fältet människobehandlande organisationer och således kommer följande stycke behandla tidigare forskning som gjorts inom detta organisationsfält. I redogörelsen kommer jag gå igenom vad tidigare forskning kommit fram till gällande hur klienter hanteras och hur samverkan inom samt mellan människobehandlande organisationer fungerar. Då min studie berör problematiken med sex mot ersättning hos ungdomar är det av vikt med en genomgång av tidigare forskning som gjorts på området gällande omfattningen av problemet. Slutligen är även tidigare kunskap om möjliga förklaringar till varför unga börjar ha sex mot ersättning av relevans för studien då dessa bakgrundsförklaringar kan vara orsaken till att ungdomarna kommer i kontakt med de människobehandlande organisationerna. Därför kommer jag slutligen presentera en genomgång av forskning angående unga som har sex mot ersättning med fokus på omfattning och bakgrundsförklaringar.

Människobehandlande organisationer och samverkan

Bergmark et. al (2008) har genomfört en studie som bygger på data av 100 svenska kommuner för att undersöka hur det sociala arbetet bedrivs. I presentationen av deras forskningsresultat finns både resultat gällande organisering, resurser, insatser och samverkan inom individ- och familjeomsorgen. Jag har valt att utifrån deras forskning presentera resultat kring hur klienter, med fokus på barn, hanteras inom individ- och familjeomsorgen samt samverkan inom organisationen men också med andra utomkommunala verksamheter.

Bergmark et al. (2008, s. 106–107) beskriver att det inom socialtjänstens barnavård sker en omfattande sorteringsprocess av de anmälningar gällande barn och unga som kommer in. I deras studie framkommer att 6 procent av ungdomarna i Sverige blir aktuella genom anmälningar till socialtjänsten under ett år, samtidigt som 35,7 procent av alla anmälningar, oavsett om det rör barn eller ungdomar sorteras bort inledningsvis och inte leder vidare till utredning (ibid., s, 120 ff.). Denna sorteringsprocessen innebär att det i slutändan ges insatser till betydligt färre barn och unga än antalet anmälningar som inkommer (ibid., s.106). Vidare skriver författarna att en barnavårdsutredning inte enbart görs i syfte för att utreda om en insats bör sättas in eller ej, utan även innebär en matchningsprocess mellan en enorm variation av problematik kring barn med en förutbestämd begränsad uppsättning

insatsmöjligheter (ibid. s, 109). Detta resonemang om matchningsprocessen kommer fördjupas senare i min uppsats, nu följer en redogörelse av forskning på området samverkan.

Bergmark med kollegor (2008, s. 39–60) skriver att det sociala arbetet utvecklats mot en allt mer specialiserad praktik. Därför anser Danermark och Kullberg (1999, s. 9–10) att samverkan är ett måste inom och mellan olika människobehandlande organisationer att kunna utföra sina förpliktelser. I Bergmarks et. al (2008, s. 88–89) studie gällande samverkan framkommer det att det inom barn- och ungdomsvården är vanligt med samverkan. I 38 procent av de studerade kommunerna framkommer det att den vanligaste flerpartssamverkan sker mellan socialtjänsten, skolan, polisen och fritidsgårdar.

Enligt Basic (2012, s. 28) framställs samverkan både i Sverige och internationellt som något gynnsamt för myndigheter. Trots denna positiva inställning till samverkan har både Basic (2012) själv och andra forskare såsom Danermark och Kullberg (1999) tittat på de problem som kan uppstå och försvåra för en gynnsam samverkan, samt vilka negativa konsekvenser som kan uppstå för klienterna i relation till samverkan.

I Danermark och Kullbergs (1999) studie samverkade socialtjänsten och psykiatrin. Författarna menar att olika professioner kan definiera problemet från olika teoretiska förståelser vilket kan försvåra en samverkan om man inte kommer överens om hur problemet ska definieras och förstås (ibid., s. 167). Vidare fann de även i sin studie att samverkansprojektet som de följde var tidskrävande för de inblandade aktörerna och därför tog mycket tid från klientarbetet (Danermark och Kullberg 1999, s. 160).

Omfattning av sex mot ersättning

Människohandel för sexuella ändamål, sexuell exploatering och sex mot ersättning är ett problemområde som tycks ha fått allt större politisk uppmärksamhet i Sverige sedan mitten på 1990-talet. Lagstiftningen om förbud mot sexuella tjänster infördes 1999 och Socialstyrelsen har haft uppdraget från regeringen sedan 1998 att följa prostitutionens utveckling och omfattning (Länsstyrelsen Stockholm 2015, s. 14). Således har majoriteten av den forskning jag tagit del av producerats de senaste 25 åren och mycket av den har sökt att kartlägga omfattningen av problemet (se t.ex. Länsstyrelsen Stockholm 2015; Svedin et. al 2015).

Det finns svårigheter med att uppskatta omfattningen av sex mot ersättning i Sverige (Länsstyrelsen Stockholm 2015, s. 15–16). Svårigheterna med kartläggningen förklaras genom att de individer som köper eller säljer sexuella tjänster utgör en så kallad dold population, vilket försvårar möjligheten att få en exakt siffra på hur många som köper respektive säljer sexuella tjänster (ibid; Socialstyrelsen 2015, s. 12). Utöver att individerna man försöker kartlägga utgör en dold population, finns det svårigheter i kartläggningen på grund av att forskare och yrkesverksamma har svårt att enas om en tydlig definition av sex mot ersättning (Abelsson & Hulusjö 2008, s.7).

Trots dessa svårigheter har många av de rapporter och undersökningar jag tagit del av försökt kartlägga omfattningen av prostitutionen i Sverige. Vissa omfattningskartläggningar har gjorts i en normalpopulation där unga som har sex mot ersättning ingår som en del i undersökningen, medan andra är specifikt inriktade på att kartlägga omfattningen av unga som har sex mot ersättning. Således kommer här en genomgång av några av de omfattningskartläggningar som har gjorts angående i vilken omfattning unga har sex mot ersättning och vad de kommit fram till.

År 2004 genomförde Svedin och Priebe den första nationella undersökningen i en normalpopulation bestående av ungdomar i årskurs 3 på gymnasiet för att kartlägga omfattningen av sex mot ersättning (Svedin & Priebe, 2004). I studien där drygt 4000 ungdomar ingick, framkommer att 1,4 procent någon gång haft sex mot ersättning (ibid, s.269). Svedin har tillsammans med kollegor därefter genomfört ytterligare två liknande studier, år 2009 och år 2014. I studien genomförd år 2009 svarar 1,5 procent att de någon gång under sin uppväxt haft sex mot ersättning (Svedin & Priebe, 2009 s. 134). 0,9 procent svarade i undersökningen gjord 2014 att de någon gång haft sex mot ersättning (Priebe, 2014 s. 36). Således kan det konstateras att förekomsten av unga som har sex mot ersättning i en normalpopulation har legat runt 1 procent sedan 2004.

I Abellsson och Hulusjös studie från 2008, använde de sig av en riktad internetbaserad enkätundersökning till ungdomar över 18 år, bosatta i Västra Götalands län. Utöver enkätundersökningen genomförde de även intervjuer med yrkesverksamma som i sin praktik mött unga som har sålt eller bytt sexuella tjänster. Enkäten publicerades på LunarStorm och Cruiser och genom ungdomarnas enkätsvar framkommer det att 9,1 procent av de som besvarade enkäten någon gång haft sex mot ersättning (Abellsson & Hulusjö 2008, s. 32). Då denna studie inte har genomförts på ett representativt urval ska man komma ihåg att dessa siffror inte går att generalisera. I flera av de studier som genomförts, oavsett om det varit i en normalpopulation eller ej, pekar statistiken på att det är vanligare bland killar än tjejer att ha erfarenhet av sex mot ersättning (Abellsson & Hulusjö 2008, s. 32; Priebe 2015, s.36).

Utöver den ovan beskrivna forskningen och rapporterna som syftat till en omfattningskartläggning av problemet, har forskning som genomförts inom området även försökt hitta bakgrundsförklaringar till varför unga har sex mot ersättning. Man har även inventerat vilken kunskap eller brist på kunskap som finns inom området hos professionella och således följer en presentation av vad man funnit.

Bakgrundsförklaringar

Tidigare forskning har även sökt tänkbara förklaringar till varför unga har sex mot ersättning (Abellsson & Hulusjö 2008; Jonsson & Svedin 2012; Svedin et. al 2015). I de studier jag tagit del av framträder en ganska samstämmig bild av att de ungdomar som har sex mot ersättning har en mer problematisk livssituation än ungdomar som inte har erfarenhet av sex mot ersättning.

Flera av de genomgångna studierna visar på ett samband mellan att de unga som har sex mot ersättning varit utsatta för sexuella övergrepp i högre utsträckning är unga som inte har erfarenhet av sex mot ersättning. I Jonsson och Svedins (2012) studie är sexuella övergrepp eller andra svåra livshändelser tidigare i livet ett gemensamt tema som respondenterna tar upp och Svedin et. al (2015) studie visar också på att sexuella övergrepp är vanligare bland unga som har erfarenhet av sex mot ersättning jämfört med unga som inte har denna erfarenhet (Priebe, 2015 s. 42–43). Av de 11 intervjuade kvinnorna i Jonsson och Svedins (2012, s. 17) studie, uppgav 9 av dem att de varit utsatta för sexuella övergrepp innan de sålt sex.

I studien av Jonsson och Svedin (2012, s. 5) där 11 tjejer har intervjuats framkommer det att den främsta orsaken till att de har sex mot ersättning är för att bli sedd och få uppmärksamhet. Andra bakomliggande orsaker som unga uppger är anledningen till att de har sex mot ersättning undersöktes bland gymnasieungdomar i årskurs 3 (Svedin et. al, 2015). Där framkommer det att de tre vanligaste anledningarna bland killar att ha sex mot ersättning var för att de gillade ha sex (51,6%), tyckte det var roligt/spännande (45,2%) och behövde pengar (25,8%). Bland tjejerna förekom anledningen att de behövde pengar i större utsträckning (50,0%) och var vanligast, tätt följt av att de mådde psykiskt dåligt och ville dämpa sin ångest (44,4%). I likhet med killarna uppgav dock cirka en tredjedel av tjejerna att det var roligt/spännande (33,3%) vilket kan tyckas gå emot behovet av att dämpa sin ångest.

Genom att identifiera dessa bakgrundsförklaringar till varför unga har sex mot ersättning, har man således kunnat sammanställa ett visst antal riskgrupper som man anser har extra sårbarhet för att börja sälja sex. Dessa riskgrupper är exempelvis individer som varit utsatta för sexuella övergrepp eller mår psykiskt dåligt.

Dessa bakgrundsförklaringar är av vikt i relation till min studie eftersom ungdomen kan komma i kontakt med socialtjänsten, ungdomsmottagningen eller skolkuratoren utifrån att man vill ha hjälp eller stöd med något av dessa problem. De bakgrundsförklaringar som tidigare forskning visar på är anledningen till att unga börjar ha sex mot ersättning, kan alltså vara de problem som från första början gör att de blir aktuella inom människobehandlande organisationer. Sammanfattningsvis tycks det alltså finnas ett behov av min studie på området som söker förstå hur unga som har sex mot ersättning kan finnas inom människobehandlande organisationer utan att uppmärksammas eftersom det inte tycks finnas någon studie som sökt finna detta svar tidigare.

Teoretisk utgångspunkt

Då jag har valt att intervjua flera socionomer på olika arbetsplatser, är deras gemensamma nämnare förutom sin yrkestitel att de arbetar inom människobehandlande organisationer. Med koppling till mitt syfte och mina frågeställningar, har jag valt att ta utgångspunkt i teorin om människobehandlande organisationer för analys av min empiri. Denna teori har jag valt för en ökad förståelse för hur unga som har sex mot ersättning kan förekomma inom Socialtjänsten och andra verksamheter utan att deras problematik uppmärksammas. Att jag valde en organisationsteori är ett beslut som även har en etisk aspekt då mitt mål med studien inte är att svartmåla någon individ för att hen aldrig uppmärksammat att en ungdom har sex mot ersättning. Jag vill med denna teoretiska utgångspunkt istället försöka finna organisatoriska förklaringar till att dessa ungdomar problematiska beteende inte uppmärksammas.

I arbetet med att välja en teoretisk utgångspunkt var organisationsteori inte min första tanke, jag hade först funderingar på hur teorier på individnivå såsom pastoralmakt och stigma kunde förklara studiens fokus. Anledningen att jag slutligen valde en organisationsteori som utgångspunkt för analysen var därför att de teoretiska begreppen på individnivå jag först funderade på att använda, spretade för mycket och inte gick att få ihop till en enhetlig teoretisk ram. Den första av mina två frågeställningar berör individuella aspekter kopplat till varför socionomer inte uppmärksammar unga som har sex mot ersättning. Det är därför intressant att utifrån en teoretisk utgångspunkt söka förklara hur socionomer inom en organisation arbetar och hur det i sin tur påverkar mötet och insatserna till sina klienter. Genom att jag valde teorin om människobehandlande organisationer och de tillhörande teoretiska begreppen, fick jag således en bättre sammansatt teoretisk ram som kunde förklara många av de fynd jag hittat i min empiri. I relation till min andra frågeställning som rör organisatoriska aspekter till varför unga som har sex mot ersättning inte uppmärksammas, anser jag även i detta fall att en organisationsteori en framkomlig väg för att svara på denna fråga.

I följande stycke beskriver jag inledningsvis vad en organisation och en institution är följt av teorin om människobehandlande organisationer. Därefter följer en redogörelse på mer detaljerad nivå av några centrala teoretiska begrepp som ingår i förståelsen av hur människobehandlande organisationer fungerar och som används för analys av min empiri.

Organisation

För att förstå hur människobehandlande organisationer fungerar måste vi först bringa klarhet i vad en organisation är. Engdahl och Larsson (2011, s.171) menar att organisationer definieras utifrån ett gemensamt ledarskap, där organisationens medlemmar tillskrivs vissa skyldigheter och rättigheter. Vidare menar författarna att typiskt för organisationer är att medlemmarna inom organisationen handlar utifrån rollen som agent snarare än som aktör med utgångspunkt i organisationens mål och syfte, snarare än sina individuella (ibid.).

Institution

Ett annat centralt begrepp kopplat till vår förståelse för hur människobehandlande organisationer fungerar i praktiken, är begreppet institution. En institution förklaras av Linde och Svensson (2013, s. 13) som den förgivettagna och styrande organisationen som genom kategorisering av problembärande människor gestaltats i samhället i form av fängelser, sinnessjukhus och uppfostringsanstalter. Levin (2013, s. 37) menar att det faktum att människobehandlande organisationer är sociala institutioner, påverkar deras sätt att arbeta. Han menar att kommentarer såsom ”det sitter i väggarna” och ”det är så här man gör när man arbetar” visar på att arbetssättet inom dessa organisationer ofta tas för givet och återupprepas år efter år (ibid.).

Människobehandlande organisationer

Människobehandlande organisationer skiljer sig från andra organisationer bland annat eftersom de inte bara administreras och sköts av människor, utan även därför att deras ”råmaterial” består av människor (Hasenfeld 2010, s 11–12; Linde & Svensson 2013, s. 7).

Hasenfeld (2010, s.11–12) och Lipsky (2008, s. 59) skriver om det som jag benämner klientifieringsprocessen. Denna process innebär att klienter kommer i kontakt med människobehandlande organisationer som unika individer, men för att organisationen ska kunna hantera individen förutsetts en transformering och man tilldelas en kategori, till exempel klient, student eller patient (ibid.). Denna transformering sker på grund av detta faktum att klienterna är för komplexa för att ses som individer i relation till organisationen, kategorisering av klienterna krävs alltså för att organisationen ska fungera och kunna erbjuda sin service.

Skau (2007, s. 44–56) skriver också om denna transformering, hur individer blir till klienter inom människobehandlande organisationer. I den transformeringen menar hon att klienterna går från att vara subjekt till att bli objekt, möjliga för organisationerna att bedöma och hjälpa (ibid., s 45).

Eftersom människobehandlande organisationer både administreras av människor och arbetar med människor som ”råmaterial” menar Hasenfeld (2010, s. 21) att kärnan i människobehandlande organisationer är relationen mellan professionell och klient då det är genom den relationen som organisationens service förmedlas. Detta leder oss därmed vidare till Lipskys (2010) teori om gatubyråkrater, närmare bestämt de som arbetar inom offentliga organisationer. Hans engelska version av begreppet är street-level bureaucrats och hänvisar då till de professionella inom statliga verksamheter såsom lärare, socialarbetare, poliser och domare, som arbetar i direkt kontakt med medborgarna (Lipsky 2010, s. 3). I detta begrepp ingår också den avgörande handlingsfriheten som anses vara av betydelse för att tjänstemännen ska kunna utföra sina arbetsuppgifter (ibid.). Jag väljer att översätta Lipskys begreppet i likhet med många andra till gatubyråkrater och i relation till min studie är således mina respondenter att se som gatubyråkrater.

Speciellt för människobehandlande organisationer är även det faktum att det innebär en moralisk praktik (Hasenfeld 2010, s. 12–14; Levin 2013, s. 29) eftersom det tillhör arbetsuppgifterna för en socialarbetare att i utredningen bedöma och kategorisera vad som är acceptabla kontra oacceptabla levnadsvillkor för klienterna (Levin 2013, s. 29). Människobehandlande organisationer är därför beroende av sin omgivning eftersom det är politiker som förser organisationerna med resurser och tillsammans med samhället bestämmer vilka problem man ska arbeta med (Bergmark et al. 2008, s. 35–36). Således är det alltså inte de professionella inom organisationen som har makten att avgör vilka problem som är prioriterade att arbeta med. Däremot menar Lipsky (2010) att det är gatubyråkraterna som utför den policy som organisationen vilar på genom att de via sitt stora handlingsutrymme kan påverka sina handlingar på gatunivån och således hur politiken formas i praktiken.

Teoretiska begrepp

Följande stycke behandlar centrala teoretiska begrepp med koppling till människobehandlande organisationer för en ökad förståelse för hur de fungerar och verkar i praktiken. Begreppen kommer sedan användas i analysen av min empiri för en ökad förståelse för hur unga som har sex mot ersättning kan förekomma inom människobehandlande organisationer utan att deras problematik uppmärksammas.

Kategorisering

Kategorisering är en handling som sker mer eller mindre medvetet och är en förutsättning för att människan ska förstå världen och göra den begriplig och hanterbar (Basic, 2012 s. 57; Svensson, Johnsson & Laanemets, 2014 s. 70). Utöver att varje människa kategoriserar sin omvärld bland annat utifrån kön, ålder och etnicitet, har socialarbetare rätten att kategorisera och bedöma människor för att kunna fördela de resurser som organisationen de arbetar inom besitter (Svensson, Johnsson & Laanemets, 2014 s. 70). Denna professionella handling menar Anna Meeuwisse (2007 s. 40) är en central arbetsuppgift inom människobehandlande organisationer för att skapa ordning och lättare kunna hantera klienterna.

Problemhierarki

Bergmark et. al (2008, s. 75) skriver att behovsprincipen som tillämpas inom socialt arbete innebär att klienter med mer omfattande behov därför ges högre prioritet. Begreppet problemhierarki är ett teoretiskt begrepp som jag själv namngett och som har koppling till det organisationsteoretiska perspektivet. Själva begreppet antyder att det finns en hierarkisk ordning på sociala problem i samhället där vissa problem får större utrymme och fokus i det sociala arbetet än andra. Således läggs mer resurser på att utreda och hjälpa individer med en viss form av problem, än med en annan form av problem. Begreppet används alltså för att sätta ord på och förklara det faktum att vissa sociala problem ges högre prioritet jämfört med andra av socialarbetarna i studien.

Samverkan

Begreppet samverkan har ingen entydig definition och kan innefatta många olika samverkansformer. Anell och Mattisson (2009, s. 13–15) beskriver tre olika former av samverkan i sin studie, interprofessionell, interorganisatorisk och intersektionell. Innebörden av begreppet samverkan i min studie är när professionella samverkan mellan olika verksamhetsområden i ett specifikt ärende. Enligt Anell och Mattissons uppdelning av olika samverksansformer, innebär det en intersektionell samverkan (ibid., s. 13). För att tydliggöra kommer exempel som SIP-möten att tas upp och analyseras senare i studien.

Metodologiska överväganden

Jag ska nu redogöra för hur jag genomfört min studie och de metodologiska överväganden jag gjort under studiens gång. Inledningsvis presenteras resonemang kring mina metodologiska överväganden bestående i mitt metodval, min forskningsansats och slutligen min förförståelse. Därefter följer en redogörelse av min urvalsmetod och hur jag bearbetat och analyserat min empiri, slutligen resonerar jag kring undersökningens tillförlitlighet och trovärdighet.

Metod

Det faktum att jag började intressera mig för förklaringar och bakomliggande resonemang till varför unga som har sex mot ersättning inte uppmärksammas inom Socialtjänsten och andra organisationer, ledde fram till mitt val att genomföra en kvalitativ studie. Anledningen till att jag valt en kvalitativ studie grundar sig alltså både i studiens syfte men också i det faktum att kvalitativa studier arbetar med ett fokus på orden snarare än siffrorna (Bryman 2011, s. 340; Nygren 2012, s. 29).

Inom fältet kvalitativ forskning, finns det ett flertal metoder att använda sig av (se. Bryman 2011, s. 339). Hallin och Helin (2018, s. 31) menar att intervjuer är en väl vald metod när man vill förstå hur någon tänker eller resonerar, vilket är essensen i det jag vill undersöka och således är den kvalitativa metoden jag valt att genomföra. Om man börjar sin studie med ett relativt tydligt fokus, menar Bryman (2011, s. 416) att det troligen leder det till att man använder sig av en semistrukturerad intervju för att kunna ge sig i kast med frågeställningarna.

Hallin och Helin (2018, s.43) menar också att en semistrukturerad intervju är lämplig vid en induktiv ansats vilket jag senare kommer skriva om när jag presenterar mitt val av forskningsansats. I relation till de ovan nämnda argumenten för semistrukturerade intervjuer, har jag därmed valt att genomföra just den formen av intervjuer för insamling av empiri. Vidare menar även Eriksson-Zetterquist och Ahrne (2011, s. 40) att en av fördelarna med intervjumetod är att man kan variera frågorna och i vilken följd man ställer dem. Den flexibilitet som semistrukturerade intervjuer erbjuder, tillsammans med mitt fokus i studien, ligger till grunden för mitt metodval.

Inledningsvis funderade jag dock på om jag skulle använda mig av fokusgrupper. Detta övervägande gjorde jag framförallt för att spara tid vid insamlingen av empiri, men också därför att metoden lägger fokus på deltagarnas åsikter och reaktioner kopplade till det valde ämnet (Bryman 2011, s. 447). När jag inledningsvis försökte komma i kontakt med respondenter uppstod det svårigheter att hitta någon som hade tid och möjlighet att medverka i studien. Dessa svårigheter bidrog följaktligen till att jag valde bort fokusgrupper och därför valde att istället genomföra enskilda, semistrukturerade intervjuer.

Inför genomförandet av intervjuerna hade jag även funderingar kring att genomföra vinjetter i mina intervjuer och förberedde således ett par. Dessa vinjetter tänkte jag använda för att på så vis få en annan dimension på intervjun, alternativt ta utgångspunkt i om intervjun flöt på trögt. Vid genomförandet av de inledande intervjuerna ansåg jag dock att vinjetterna inte behövdes eftersom respondenternas resonemang framgick tydligt och intervjuerna flöt på bra. Jag har således bara genomfört intervjuerna med stöd i de teman och frågor som framgår i intervjuguiden (se. bilaga 4).

Sammanfattningsvis är således styrkorna med intervju att det är en metod som går relativt snabbt att genomföra och som dessutom kan ge forskaren ett brett material (Eriksson-Zetterquist & Ahrne 2011, s. 57). Att intervjun sker på en viss plats och vid ett visst tillfälle hör till metodens svaghet, liksom att det som sägs kan missuppfattas av forskaren då respondenten kan ha andra avsikter än ärlighet (ibid.). För att komma förbi dessa svagheter och få ens insamlade material att säga något mer om det man studerar, rekommenderas därför att intervjumetoden kombineras med andra metoder såsom till exempel observation (ibid.).

Denna kombination görs för att ge studien trovärdighet och tillförlitlighet men då uppsatsens ramar har begränsat mig i både tid och omfång, har jag inte haft möjligheten att kombinera metoder. Mitt tillvägagångssätt för att göra min studie trovärdig och tillförlitlig på andra sätt diskuteras i slutet av detta kapitel, men nu följer en redovisning av min forskningsansats.

Forskningsansats

Min forskningsansats i studien har varit induktiv. Bryman (2011 s. 340) förklarar att det innebär ett förhållningssätt mellan teori och praktik, där teorin genereras utifrån den empiri man samlat in. På grundval av denna forskningsansats, har jag inte valt min teoretiska utgångspunkt för analys av mitt material, förrän insamlingen av empiri var genomförd. Min teoretiska utgångspunkt har istället växt fram under arbetet med min empiri. Genom en första inledande rad-för-rad analys genererades några fynd vilka visade sig ha gemensamma budskap om vilken prioritering fenomenet sex mot ersättning har inom de olika studerade verksamheterna. Dessa inledande fynden genererade i sin tur inte bara min teoretiska utgångspunkt i organisationsteori utan även min första frågeställning gällande varför fokus inte läggs på att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. Mitt ovan beskrivna tillvägagångssätt anser jag tydligt visar på den induktiva ansats som jag antagit och arbetat efter under genomförandet av studien. Slutligen visar även samtliga ovanstående metodologiska överväganden på att jag utgått ifrån en socialkonstruktivistisk syn på kunskapsproduktion.

Sammanfattningsvis anser jag att det varit en framkomlig väg att arbeta med en induktiv forskningsansats för att besvara mina forskningsfrågor. Eftersom forskningsansatsen bjuder på stor flexibilitet, så har syfte och forskningsfrågor växt fram och ändrats genom arbetet med studien och analysen av empirin. Mina svårigheter med att arbeta efter denna forskningsansats diskuterar jag i efterföljande stycke med koppling till min förförståelse av ämnet.

Förförståelse

Att anta en induktiv forskningsansats var inledningsvis inte enkelt för mig då jag gärna gjorde antaganden om möjliga svar från mina respondenter innan insamlingen av empiri ens hade påbörjats. Dessa förutfattade tankar från min sida, anser jag har uppkommit och påverkats av den tidigare forskning jag läst om ämnet. Insikten om mina förutfattade meningar fick jag innan insamlingen av empiri startade och jag hann på så vis bli medveten om dessa tankar och kunde därför reducera dess påverkan vid insamlingen av empiri genom att istället inta en öppen och nyfiken inställning till mina respondenters svar. Detta innebär alltså att jag varit öppen för den data jag kom att samla in och de fynd jag kom att göra genom insamlingen av empiri.

Urval

Då mitt syfte med studien rör socionomer inom verksamheter som möter barn, valde jag att genomföra ett målinriktat urval. Bryman (2011, s. 350–351) menar att denna urvalsmetod är att föredra när forskningsfrågorna berör en viss grupp av människor man vill komma i kontakt med för att kunna svara på frågorna. Syftet med målinriktat urval är således inte generalisering utan snarare att välja ut respondenter som är av betydelse för forskningsfrågorna (Bryman, 2011 s.392).

Det vanligaste tillvägagångssättet vid ett målinriktat urval är att urvalet sker i två steg, först val av organisation och sedan val av individer (Bryman 2011, s.350: Eriksson-Zetterquist & Ahrne 2011, s. 42). På liknande sätt gick jag tillväga i min urvalsmetod då jag först funderade ut olika verksamheter där socionomer arbetar med barn och unga och sedan kontaktade mina respondenter via telefon.

Valet av vilka verksamheter jag kontaktade är alltså i första hand gjort utifrån att de möter barn och unga. I andra hand har det geografiska avståndet spelat roll då jag inte velat ha för långa restider. Eftersom min studie inte har något fokus på jämförelse mellan till exempel olika yrkeskategorier har jag i enlighet med Brymans (2011, s. 436) resonemang om urvalsstorlek, valt att genomföra ett mindre antal intervjuer. Valet av denna urvalsstorlek vilar således både på mitt metodval och på det faktum att jag inte är intresserad av att generalisera mina resultat. Den tidsram jag haft att förhålla mig till har dessutom påverkat min urvalsstorlek.

Det faktum att det var svårare än jag förväntat mig att finna respondenter som kunde ställa upp och att det därmed tog längre tid att komma i kontakt med mina respondenter anser jag olyckligt. Hade tiden funnits hade jag gärna intervjuat fler socionomer.

En tänkbar förklaring till att det tog längre tid än förväntat att komma i kontakt med socionomer som hade tid och möjlighet att medverka i studien, kan vara det faktum att jag inledningsvis tänkte intervjua socionomer som hade erfarenhet av att möta unga som har sex mot ersättning. Denna erfarenheten skulle vara ett kriterium för att delta i studien, men dessvärre insåg jag tidigt att detta krav inte gick att uppfylla efter att ha ringt ett flertal samtal och ingen av de socionomer jag fick kontakt med hade denna erfarenhet.

Mitt val av respondenter grundar sig slutligen istället på de många verksamheter som unga kan vända sig till för att få stöd och hjälp. Dessa verksamheter har således en potentiell möjlighet till att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning och socionomer inom dessa verksamheter är därför en relevant urvalsgrupp för uppsatsen. Ålder, kön och arbetslivserfarenhet har inte haft någon avgörande roll för intervjudeltagande i studien.

Min målsättning var att få en så bred representation av fältet som möjligt och de verksamheter som är representerade i min uppsats är således skola, ungdomsmottagning, fältsektion, socialtjänst och en specialiserad samtalsmottagning i kommunal regi. Detta innebär att de yrkesverksamma som är representerade i min uppsats således är skolkurator, kurator på ungdomsmottagning, fältsekreterare, socialsekreterare på barn och unga samt en kurator på specialiserad samtalsmottagning.

Av de socionomer jag tog kontakt med var samtliga kvinnor och således är samtliga respondenter i min studie därmed kvinnor. Bryman (2011, s. 392) menar dock att forskare gärna vill få ett urval med stor variation, alltså att respondenter skiljer sig från varandra i egenskaper och kännetecken som är viktiga. Socialt arbete är ett kvinnodominerat yrke men jag har trots detta i efterhand insett att det skulle vara intressant att intervjua en manlig socionom. Det skulle vara intressant för att ta reda på hans syn på sina möjligheter att kunna uppmärksamma unga som har sex mot ersättning men kanske främst för att undersöka hans syn på möjligheten att uppmärksamma killar som har sex mot ersättning.

Det faktum att mitt urval i form en bred variation av yrkesområden bidrog till en begränsad variation yrkeskategorier med sammanlagt tre kuratorer, en fältsekreterare och en socialsekreterare, var något jag inte tänkte på i förhand. Med facit i hand hade det kanske varit bra att försöka bredda min urvalspopulation ytterligare genom att till exempel intervjua en behandlare inom öppenvård eller på HVB-hem. Vidare skulle jag kanske även intervjuat en socialsekreterare på vuxnenheten, för att på så vis bättre täcka in erfarenheter av individer mellan 18-25år. Dock vill jag betona att fokus i min studie ligger på möjligheten att uppmärksamma problematiken att unga som har sex mot ersättning, inte unga vuxna. Med detta sagt så hade kanske en intervju med en socialsekreterare på vuxnenheten därför riskerat att hamna utanför mitt fokus i för stor utsträckning.

Slutligen hade jag en önskan om att intervjua en kurator på BUP för att undersöka dennes syn på möjligheten att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. BUP är enligt Socialstyrelsen (2015, s. 50) en viktig aktör för att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. De hade således varit en aktuell verksamhet att inkludera i studien, men tyvärr gick denna önskan inte i uppfyllelse då deras arbetsbelastning var för hög.

Bearbetning och analys

Då jag valde att spela in mina intervjuer innebar mitt första steg i bearbetningen av datamaterialet en transkribering. Jag valde att transkribera i nära samband med att intervjuerna genomfördes. Samma dag som en intervju genomfördes blev också transkriberingen klar, men majoriteten av transkriberingarna blev klara någon dag efter att intervjuerna genomförts. En transkribering slutfördes först en vecka efter intervjun genomfördes. Att jag försökt transkribera intervjuerna i nära anslutning till att jag intervjuade respondenten, är på grund av att tidsaspekten. Det är viktigt att så tidigt som möjligt transkribera och läsa igenom sin data en första gång för att bekanta sig med materialet och hinna med analysarbetet (Bryman 2011, s. 525: Eriksson-Zetterquist & Ahrne 2011, s. 56). Jag valde även att transkribera så tätt inpå intervjuens genomförande för att minimera risken att glömma nyanser och detaljer i intervjun. När jag transkriberade valde jag att sidnumrera och skriva ut mina intervjuer, vilket har underlättat för mig i mitt senare analysarbete när jag skulle hitta i materialet för att återgå till sammanhanget för en kodning.

När samtliga intervjuer transkriberats fortsatte jag analysen jag med rad-för-rad analys. Det genererade några fynd som visade sig ha gemensamma budskap om vilken prioritering fenomenet sex mot ersättning har inom de olika verksamheterna. Dessa inledande fynden genererade i sin tur min första frågeställning gällande varför fokus inte läggs på att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. Detta tillvägagångssätt visar tydligt på den induktiva ansats som jag antagit och arbetat efter under hela genomförandet av studien.

Utifrån min induktiva ansats valde jag min teoretiska utgångspunkt först efter att mönster uppenbarade sig genom rad-för-rad analysen och som jag ansåg kunde samlas inom en organisationsteoretisk ram. Rennstam och Wästerfors (2011, s. 195–196) skriver om teorins roll vid sorteringen av sitt material och menar att teorin kan bidra till en mer fokuserad sortering av ens empiri. Således har min användning av organisationsteorin för sorteringen av empirin varit behjälplig i slutskedet av sorteringsarbetet. Utifrån min organisationsteoretiska blick sökte jag efter stoff i min empiri utifrån koder såsom till exempel samverkan och kategorisering.

Rad-för-rad analys bidrog utöver de inledande fynden även till en överskådlig bild av vad min empiri handlade om vilket ledde till att jag enklare kunde hitta i mina transkriberingar och sortera empirin utifrån innehåll. Vid genomförandet av rad-för-rad analysen arbetade jag på ett så fritt och kreativt sätt som möjligt, jag skrev det första begreppet som spontant dök upp i mitt huvud som sammanfattade vad respondenten pratade om. Vid en senare analys av min empiri har jag tagit stöd i dessa sammanfattande ord men även kollat på min empiri utifrån de teoretiska begrepp som tidigare presenterats.

Rennstam och Wästerfors (2011, s. 202-205) menar att det är omöjligt att presentera hela intervjuer och därför är nödvändigt med en reducering av sin empiri. Vid reduceringen av empirin menar författarna att de exempel ur ens empiri som man anser är intressanta och vill kommentera, är de exempel man ska lyfta ut och kommentera (ibid.). På liknande sätt har jag valt ut mina exempel ur empirin då jag ansett de varit intressanta och haft en koppling till min studies huvudfokus. För att göra arbetet mer kreativt och lätthanterligt har jag gjort överstrykningar av olika intressanta exempel ur empirin, dessa överstrykningar har haft olika färg beroende på hur jag valde att kategorisera dem. Gul färg innebar till exempel att citatet handlade om samverkan.

Slutligen bör det tilläggas att mitt val av teori och den argumentation av mitt empiriska material som teorin möjliggjort, är ett sätt att se på fenomenet min studie har fokus på och skapa förståelse kring. Med detta sagt kan det empiriska materialet säga något helt annat om ett annat teoretiskt perspektiv appliceras på det, till exempel något om de intressanta resonemang som respondenterna tog upp angående möjligheten att uppmärksamma ungdomarna utifrån individuella skillnader i kunskap eller modet att våga fråga. Således är mitt analysförfarande till viss del exkluderande för individuella förklaringsmodeller för studiens fokus.

Metodens tillförlitlighet

I min redogörelse för studiens tillförlitlighet har jag tagit utgångspunkt i de begrepp som ursprungligen myntades av Guba och Lincoln och som Bryman (2011) presenterar på sidan 353–357, tillförlitlighet och äkthet. Under begreppet tillförlitlighet ingår kriterier på trovärdighet, överförbarhet, pålitlighet och en möjlighet att styrka och konfirmera. Under begreppet äkthet ingår mer generella frågor såsom om studien ger en rättvis bild till exempel (Bryman 2011, s. 357). Jag inleder redogörelsen utifrån begreppet tillförlitlighet och dess underliggande delkriterier.

Bryman (2011, s. 354) menar att forskaren skapar trovärdighet av sin studie genom att den genomförs enligt de regler som finns men också genom att resultaten återkopplas till fältet via respondentvalidering för att säkerställa att man uppfattat situationen korrekt. I mitt fall har jag valt att skapa trovärdighet för studien genom att följa de regler som finns och noggrant redogjort för hur jag följt dem för att möjliggöra en bedömning av studiens trovärdighet. Det andra kriteriet för tillförlitligheten gäller resultatens överförbarhet och här rekommenderas forskaren att ge en fyllig redogörelse för i vilken utsträckning resultatens överförbarhet ska kunna bestämmas (Bryman 2011, s. 355). Det är således svårt för mig att bestämma i vilken utsträckning studien anses överförbar, den bedömningen lämnar jag till läsaren, men anser att jag försett dem med en fyllig redogörelse att grunda sitt beslut i.

Pålitligheten av studien utgör det tredje kriteriet och kan säkerställas genom en tillgänglig och fullständig återgivning av forskningsprocessens alla steg (Bryman 2011, s. 355). I likhet med detta förflyttar Kvale & Brinkmann (2014, s. 297) tonvikten på bedömningen av en studie från dess resultat, till en bedömning av studiens alla stadier. Till exempel tar de upp att

tillförlitligheten i en intervju kan påverkas om intervjupersonen ställer ledande frågor oavsiktligt (ibid.). I min studie kan det inte uteslutas att jag oavsiktligt ställt någon ledande fråga under intervjuerna och således påverkat svaret och tillförlitligheten i resultaten. Dock beror detta på att jag som student är oerfaren i rollen som intervjuperson och har brister i intervjuteknik vilket jag anser gör det svårt att helt komma ifrån ledande frågor. Ett sätt att öva upp sin intervjuteknik är att ha så kallade pilotintervjuer (Bryman 2011, s. 422), men då jag hade svårigheter att ens finna respondenter som ville ställa upp fanns helt enkelt inte tidsutrymmet.

Att jag under intervjun ställde uppföljande och klargörande frågor för att säkerställa så att jag hade uppfattat och förstått det respondenten sade korrekt, bidrar dock till tillförlitligheten i min studie. För att säkerställa pålitligheten i min studie har jag alltså så noggrant som möjligt försökt återge alla steg och val jag gjort, samt svårigheter och brister som kan påverka studiens tillförlitlighet. Slutligen kan studiens tillförlitlighet bedömas utifrån möjligheten att styrka och konfirmera den (Bryman 2011, s. 355). Bryman skriver att forskaren ska försöka säkerställa att man inte medvetet låtit sina värderingar eller sin teoretiska blick påverka resultatet eller utförandet av studien (ibid.). Att jag utgått från en induktiv ansats bidrar till att stärka studiens tillförlitlighet eftersom den forskningsansatsen säkerställer att min teoretiska blick inte påverkat mitt utförande av studien. Vilket förklaras av att min teoretiska utgångspunkt växte fram under studiens genomförande och tog form sent i processen.

I bedömningen av studiens äkthet ingår frågor såsom om studien ger en rättvis bild av de åsikter som de individer man undersökt har gett en (Bryman 2011, s.355). För att uppfylla detta krav har jag därför valt att ta med längre citat och redigerat dem varsamt för att inte återge en felaktig bild av respondenternas åsikter och uttalanden.

Sammanfattningsvis har jag försökt att göra studien tillförlitlig genom att vara transparent gentemot läsaren angående de metodologiska val jag gjort och de svårigheter jag stött på under studiens genomförande. I följande avsnitt kommer jag redogöra för hur jag gått till väga för att följa de forskningsetiska principerna i min studie och därmed värna om respondenternas integritet.

Forskningsetiska överväganden

Ur ett etiskt perspektiv ska en valid forskningsdesign göra gott, den ska producera kunskap som är till nytta för människor och samtidigt minimera de skadliga konsekvenserna. (Kvale & Brinkmann 2014, s. 297–298)

Vetenskapsrådet (2002, s. 5) menar att det vid genomförandet av forskning finns två grundläggande krav som måste vägas mot varandra, forskningskravet och individskyddskravet. Forskningskravet svarar för att forskning är viktig och nödvändig för individ- och samhällsutveckling, medan individskyddskravet svarar för att forskning inte får bedrivas så att individer kommer till skada, blir kränkta eller förödmjukade. Även Svensson och Ahrne (2011, s. 30–31) menar att forskningens ändamål, att sprida kunskap i samhället, aldrig får komma före människors välfärd. Vidare skriver Kvale och Brinkman (2014, s. 33) i linje med detta att intervjuforskning genomsyras av etiska frågeställningar och att det är ett ständigt avvägande från forskaren sida mellan å ena sidan studiens intresse och å andra sidan respondenternas integritet. I följande stycke behandlar jag de avvägningar mellan dessa två sidor jag har gjort under studiens genomförande.

Eftersom jag inte har någon vidare erfarenhet att genomföra studier baserade på intervjuer och det ämnesområdet jag valt att undersöka är av etisk känslig karaktär, ansåg jag det inte etiskt försvarbart att intervjua barn och unga som har erfarenhet av sex mot ersättning. Den sortens intervjustudie anser jag kräver mer erfarenhet för att genomföra och såg därför riskerna som ett barn eller en ungdom kan utsättas för under studien som större än vad jag är kapabel att hantera på ett etiskt försvarbart sätt. För att kringgå denna etiska problematik valde jag att formulera syfte och frågeställningar utifrån professionellas perspektiv och således intervjua professionella inom området istället för unga med erfarenhet av att ta emot ersättning för sexuella tjänster. Detta val av urvalsgrupp gjorde jag alltså utifrån en avvägning mellan forskningskravet och individskyddskravet då jag anser att området är viktigt att undersöka, men inte på bekostnad av individers välmående. Genom att undersöka området med hjälp av den urvalgrupp jag slutligen valt, anser jag att både forskningskravet och individskyddskravet är uppnått.

Anledningen till att de forskningsetiska principerna finns är för att skydda individen som deltar i undersökningen och Vetenskapsrådet (2002) har valt att konkretisera individskyddskravet i fyra huvudkrav. Genom krav på information, samtycke, konfidentialitet och nyttjande ska man värna om forskningsdeltagarens integritet och självbestämmande (Kalman & Lövgren 2012 s.13–14; Vetenskapsrådet 2002 s.6). Jag kommer nu mer ingående redogöra för hur jag förhållit mig till dessa fyra krav under studiens gång.

Informationskravet

Informationskravet innebär att en forskare ska informera de tilltänkta respondenterna om undersökningens syfte, att deltagandet i studien är frivilligt samt hur insamlad data hanteras och i vilket syfte informationen samlats in (Vetenskapsrådet 2002 s. 7). Kvale och Brinkman (2014, s. 107) benämner samtycket respondenten ger efter att ha blivit informerad om studien som informerat samtycke. Författarna för sedan ett intressant resonemang där de menar att det informerade samtycket bidrar till en konflikt. Å ena sidan står resonemanget om att ge intervjupersonerna full transparens om studiens syfte till följd av minskad spontanitet. Å andra sidan står resonemanget om att dölja information från intervjupersonerna som kan vara väsentlig. I denna konflikt menar de att man som forskare måste balansera mellan avvägningen av hur detaljerad information respondenterna ska få om studiens syfte (ibid. 2014, s. 108). Detta dilemma stötte jag själv på då intervjupersonerna bad om att få ta del av intervjufrågorna innan intervjun genomfördes. Här gjorde jag ett avvägande och valde slutligen att skicka ut huvudteman i intervjun (se. Bilaga 2), men inte något exempel på intervjufråga. Detta beslut grundade sig i att jag ville att intervjupersonerna skulle svara spontant och ärligt om frågor som till exempel rörde deras definition av sex mot ersättning och ansåg att denna spontanitet skulle minska eller utebli om intervjupersonerna fick förbereda sig i för stor utsträckning inför intervjun.

Innan genomförandet av varje intervju, skickade jag utöver mina huvudteman för intervjun även ut ett informationsbrev innehållande information om frivillighet och anonymitet (se. Bilaga 1). Frivilligheten och anonymiteten informerade jag även mina respondenter muntligt om, strax innan varje intervju startade.

Samtyckeskravet

Vidare innebär samtyckeskravet att de aktiva undersökningdeltagarna skriftligen ska samtycka till att medverka i studien (Vetenskapsrådet 2002 s. 9–11). Strax innan varje intervju satte igång, fick respektive respondent skriva under en informations- och samtyckesblankett liknande det informationsbrev som skickades ut. I detta samtycke ingick inspelning av intervjun och jag poängterade även muntligt för varje respondent innan jag började ställa frågor, att intervju genomfördes helt på respondentens villkor, såsom hur länge man ville medverka eller om man inte ville att svaret på någon fråga skulle spelas in.

Lennart Nygren (2012, s. 35) diskuterar i vilken utsträckning en forskningsdeltagares samtycke verkligen är baserat på självbestämmande när forskaren kommer i kontakt med respondenterna genom någon som respondenterna är i beroendeställning till. I min studie har jag lyckats kringgå denna problematik genom att direkt kontakta alla utom en respondent direkt och således fått ett samtycke från dem baserat på självbestämmande.

Genom att jag dels skickade ut information till respondenterna, dels muntligen repeterade informationen strax innan intervjuens genomförande och även inhämtade ett påskrivet samtycke (se. Bilaga 3) från respondenterna att medverka i intervjun, anser jag att både informationskravet och samtyckeskravet är uppfyllt i undersökningen.

Konfidentialitetskravet

Konfidentialitetskravet innebär att man som forskare är noggrann med hur man förvarar insamlad data, hur man handskas med den under bearbetning och analys samt hur man presenterar sin data i studien för att värna om forskningsdeltagarna (Kalman & Lövgren 2012 s.14; Vetenskapsrådet 2002 s. 12-13). När det kommer till hur jag har förvarat min empiri har jag valt att förvara ljudfiler och intervjuutskriften i mitt eget hem för att på så vis tillgodose att ingen obehörig skulle ha möjlighet att ta del av dem. Vid bearbetning av min empiri har jag vid transkriberingen avidentifierat mina respondenter för att värna deras integritet.

Slutligen behandlar konfidentialitetskravet hur man presenterar sin data i studien och Nygren (2012, s. 34) skriver att autentiskt återgivna citat och miljöbeskrivningar bidrar till studiens trovärdighet men samtidigt måste citerandet vägas mot den risk som finns att individer känns igen av läsaren. Med detta i åtanke har jag därför valt att anonymisera mina respondenter vid

citering i uppsatsen. Jag har dessutom ytterligare försvårat identifieringen av mina respondenter genom att avidentifiera detaljer såsom till exempel kommuner och arbetsplatser vid återgivning i uppsatsen av situationer jag bedömt kan påverka konfidentialiteten.

Nyttjandekravet

Nyttjandekravet innebär att man som forskare lämnar en försäkran till forskningsdeltagaren att insamlad data enbart ska används för studiens skull (Kalman & Lövgren 2012 s.14; Vetenskapsrådet 2002, s.14). För att uppfylla kraven som ställs om nyttjande har jag enbart samlat in material och uppgifter till ändamål för uppsatsen. Jag har varken sålt eller spridit vidare min data till någon obehörig och kommer även efter det att uppsatsen godkänts ta bort all mailkontakt jag haft med mina respondenter samt förstöra alla transkriberingar och inspelningsfiler. Således anser jag ha uppfyllt kraven på nyttjande genom att ha vidtagit ovanstående åtgärder.

Avslutande forskningsetiska överväganden

Vetenskapsrådet (2002, s. 15) rekommenderar att man frågar sina undersökningsdeltagare om de är intresserade av att ta del av var undersökningsresultaten kommer publiceras eller vill få en rapport. I mitt informationsbrev (se. Bilaga 1) informerade jag respondenterna att de gärna fick ta del av mitt färdiga arbete om de ville. Intresset från mina respondenter att få en kopia av min färdiga undersökning var stort och jag kommer därför skicka ut min uppsats till samtliga respondenter.

Slutligen ger Kvale och Brinkman (2014, s. 105) exempel på frågor rörande etiska överväganden som de anser att man inte kan ge svar på innan genomförandet av en intervjustudie, utan snarare som de anser att man genom hela studien ska bevaka och fundera kring. Frågor som, vilka goda effekter ger undersökningen och hur bidrar undersökningen till att förbättra situationen för den grupp som representeras, är exempel på frågor de tar upp och som jag fastnade lite extra för. Dessa frågor har jag därför ställt till mig själv och min förhoppning är att studien ska få goda effekter i form av en kunskaps spridning av problemet. Detta blir i så fall en effekt som jag anser går i linje med den tidigare forskning som gjorts på området den senaste tiden. Vidare hoppas jag att studien bidrar till en förbättrad situation för de ungdomar som har sex mot ersättning genom att den fokuserar på denna utsatta grupp och uppmärksammar deras behov av hjälp och stöd från samhället.

Resultat och analys

Genom förklaringar och teorier kring hur människobehandlande organisationer är organiserade och fungerar, har jag funnit förklaringar i min empiri, hur unga som har sex mot ersättning kan förekomma inom dessa organisationer utan att de uppmärksammas.

”Det handlar mycket om tid å resurser”

Inom människobehandlande organisationer är arbetet som jag tidigare beskrivit präglad av en begränsad uppsättning resurser samtidigt som det råder en hög arbetsbelastning (Lipsky 2010, s. 37). Lipsky (2008, s. 83) menar på att gatubyråkrater förenklar och skapar sig rutiner för att reducera komplexiteten i ärenden, göra sin arbetssituation hanterbar och spara in på resurser. Exempel på rutinhantering uppdagades i två av intervjuerna, kuratorn på ungdomsmottagningen berättade att de har som rutin att fråga om ungdomen varit utsatt för våld. På samma rutinmässiga sätt ställer alltid respondent 5 som är socialsekreterare på en barn- och ungdomsenhet frågor:

R: Man tittar ju på lite olika delar å sen, ja asså, man lär ju sig med tiden lite, å man måste våga ställa frågan. Vi frågar ju alltid våra ungdomar har du provat knark? Önskar du att du provat knark? Har du provat nått, asså man ställer olika frågor å där brukar man ju snappa upp dom lite. Okej om du prova knark vem har gett dig det?

Vidare berättar hon:

R: Ehm, asså vi frågar ju.. Dom områdena vi frågar, asså de e ju liksom hälsa, hur mår du, hur sover du, asså om vi utgår från hälsa men vi frågar ju aldrig, de e ingenting jag vet, har du haft en tidig sexdebut? De e ingenting vi frågar om, de e kanske någonting man ska man kanske skulle tänka på, men de e ju inget som vi har på rutin. Oftast brukar dom berätta, ja men jag har en pojkvän eller jag har en flickvän. Eh, men även där så frågar vi väl inte okej, har ni haft samlag? Eh, de e ingenting vi frågar utan men man kan fråga okej, har ni kontakt med ungdomsmottagningen? Å dom flesta *har* ju kontakt med ungdomsmottagningen, då vet man okej, då e dom informerade *där* utifrån skydd å könssjukdomar men de e ingenting som vi har på rutin å fråga.

I: Om sexuell hälsa?

R: Nä, har vi inte.

Citaten är ett exempel på hur arbetssättet och rutinen kring att fråga ungdomarna om knark är förgivettagen och inarbetad, medan det ännu inte finns någon rutin kring att prata med ungdomarna om deras sexuella hälsa. Det faktum att det finns en rutin inarbetad angående frågor om knark men inte om sexuell hälsa, kan förklaras genom Lipskys (2010, s. 83) teori om att förenkla i arbetet. Han menar att gatubyråkrater ändrar sitt arbetssätt för att minska klyftan mellan vad man har för tillgängliga resurser och vad som är uppnåeliga mål. Alltså kan det tänkas att rutinen att prata om knark och våld är mer förenligt med de resurser som organisationen besitter och således är en enklare lösning för verksamheten att erbjuda ungdomen hjälp med och därigenom uppnå sitt mål.

På liknande sätt menar Lipsky (2010) även att gatubyråkraterna förstår klienternas problematik utifrån breda kategorier där många människor, med egentligen individuella och komplexa problem, kan samlas och matchas till de begränsade resurser som organisationen besitter. Då organisationerna har just bristande resurser, utvecklas det strategier både av organisationerna och gatubyråkraterna för att begränsa resurserna som används. En sådan strategi menar Lipsky (2010, s. 132) är kösystemet in i människobehandlande organisationer, en annan är att remittera en klient till en annan organisation. På så vis uppfattas det som att man hjälper klienten men utan att binda upp sin egen organisations resurser. Just fenomenet att hänvisa ungdomarna till andra verksamheter framkom under intervjuerna, såhär sade respondent 1 som är skolkurator på en gymnasieskola angående att hänvisa skolungdomarna vidare:

... Vi jobbar bara förebyggande, så egentligen en stor del av skolans uppdrag är att hänvisa vidare och det är ju samma sak med barn och ungdomspsykiatri och så vidare. Om man far dåligt så hänvisas man dit, sen kan jag va med dem första gångerna. (Respondent 1, s 10).

...Ja, sen är det ju som sagt det vi pratade om, att man är en liten del av systemet som kurator. Så man hänvisar vidare och det innebär, förhoppningsvis, så dit man hänvisar, där fungerar det, där kan man få hjälp. Så att då är inte jag

inkopplad längre, så jag vet ju inte sen, hur det går. Så är det. (Respondent 1, s. 12).

Som citatet illustrerar, så har kuratorn en förhoppning om att ungdomen får rätt hjälp inom nästa verksamhet. Utifrån hur respondent 5 uttalar sig om att hon aldrig ”varit med om att ett barn har berättat varken första, andra eller tredje mötet” så kan det tänkas att en hänvisning till en annan verksamhet försämrar de professionellas möjlighet att uppmärksamma en ungdom som har sex mot ersättning. Utifrån resonemanget som respondent 5 sen utvecklar i intervjun, gällande att bygga en tillitsfull relation och på så vis möjliggöra för att få barn och unga att berätta någon jobbigt de varit utsatta för, är en hänvisning till en annan verksamhet en motsäggande handling. Detta eftersom hänvisningen bidrar till att tiden det tar att bygga upp den tillitsfulla relationen, som enligt respondent 5 krävs för att ungdomen ska våga öppna upp och berätta, förlängs och ungdomen får dessutom kontakt med ännu en professionell.

” Jag träffar ju ungdomar som kanske har lite destruktivt sätt angående sex”

Genom en analys av min empiri utifrån begreppet kategorisering har jag funnit förklaringar till att unga som har sex mot ersättning inte uppmärksammas inom verksamheterna. Både Hasenfeld (2010) och Lipsky (2010) skriver att kategorisering av klienter och problem är en förutsättning för att människobehandlande organisationer ska kunna förmedla sin service.

Som det inledande citatet i detta stycke visar på, har jag sett en tendens att några respondenter har kategoriserat ungdomarnas beteende som en sexuell utsatthet eller ett sexuellt utnyttjande snarare än sex mot ersättning.

Det är ju ingenting som jag egentligen, då kan jag säga, har mött på, som jag vet, i mitt jobb. Alltså ingen som har sagt att jag, ja, liksom, utför sex utifrån att få någonting tillbaka. Det har jag inte fångat upp, så. Har jag inte. Men jag träffar ju ungdomar som kanske har lite destruktivt sätt angående sex, det kan jag se, alltså som inte känns som det är hälsosamt för dem, det ser jag ju. Tyvärr. Men inte att jag har fått liksom veta att man får någon typ av kompensation liksom, för att på något sätt. (Respondent 4, sidan 3).

Att respondenterna kategoriserat klienternas problem på detta vis kan förklaras genom Lipskys (2010) teori om hur gatubyråkrater arbetar. Lipsky menar nämligen att gatubyråkrater

omdefinierar problem eller klienten så att vad de vill åstadkomma blir lättare att genomföra (Lipsky 2010, s. 125). En förklaring till det faktum att respondenten aldrig mött en ungdom som har sex mot ersättning kan alltså förklaras genom kategoriseringen. Trots att respondenten beskriver att hon har erfarenhet av att möta ungdomar som har ett sexuellt beteende, där det förekommit varningssignaler som överensstämmer med de varningssignaler man ska vara uppmärksam på när det gäller sex mot ersättning, har hon aldrig mött någon som sagt att hen haft sex utifrån att få någonting tillbaka. Att respondenten kategoriserat ungdomens problematik som ett sexuellt risktagande, trots dessa signaler som varnar om att sex mot ersättning kan förekomma, kan bero på att det blir mer lätthanterligt för respondenterna att hjälpa klienterna utifrån en definition av deras problem som en utsatthet eller ett sexuellt risktagande än om problemet definieras som sex mot ersättning.

En annan form av kategorisering av problemet sex mot ersättning som respondenterna har diskuterat under intervjuerna är i form av anmälningsorsak. När jag frågade respondent 3 som är fältsekreterare om hon någon gång gjort en anmälan utifrån en ungdoms sexuella risktagande svarade hon såhär:

R: Nej, det har jag inte gjort. Däremot så har, har det varit en faktor i den generella oron som jag, eller vi har känt för, för den ungdomen. Alltså att det är flera olika komponenter, alltså som är, ja men ett destruktivt beteende. Alltså att man är ung, man är 13–14 år, man är ute sent, man umgås med äldre personer av det motsatta könet, som kanske inte är så jätte, eller de är kända liksom i stan för att kanske inte vara det bästa sällskapet. Man är inte hemma mycket, skolan fallerar, jättehög frånvaro, alltså det är alla, det är flera olika komponenter som adderar ihop till, till en form av oro. Och att ungdomen själv liksom har pratat om hur, amen hur mycket killar hon träffar och sover över hos. Så just av den anledningen som du undrar över, har jag inte gjort någon anmälan, någon gång. Och inte av mina kollegor heller, men det är just en generell oro som har funnits, där det liksom kanske har varit en av flera komponenter så att säga.

I: Ja, men det har inte varit den huvudsakliga?

R: Nä

I: Utan en del i ett större sammanhang

R: Precis, exakt

På liknande sätt har Respondent 5 som är socialsekreterare aldrig fått in någon anmälan gällande sex mot ersättning.

...Det handlar ju aldrig om sex, utan det e nånting som framkommer senare i samtal. Eh, jag har nog aldrig vatt me eller hört heller att nån förälder anmält att dom misstänker att deras barn säljer sig. Vi har vatt me om liksom anmälningar som kommer in där de framkommer att det e våldtäkt. Men aldrig att det har vatt att, för pengar eller att dom har, inte va jag har hört. (Respondent 5, s. 6).

Hän kan vi alltså se en viktig aspekt inom människobehandlande organisationer framträda i intervjuerna, nämligen den kategorisering av klienterna som sker och som hänger ihop med arbetssättet inom organisationerna. En del i hjälpprocessen innebär nämligen att kategorisera klienterna och sedan utifrån kategori matcha och erbjuda hjälp och insatser.

Lipsky (2010, s.129) benämner fenomenet när gatubyråkraten tar någon annans bedömning och gör den till sin egen som rubber stamping. I likhet med detta resonemang menar Danermark och Kullberg (1999, s. 167) att så länge det finns maktskillnader mellan olika professioner och yrkesgrupper, kommer det alltid finnas en risk att den maktsvaga professionen får överta en annan yrkesgrupps definition och förståelse av problem. I relation till min studie kan det tänkas uppstå när ett ärende kommer in från BUP där den medicinska diskursen har fått styra kategoriseringen då den står i högre rang än den sociala. Därför kan det tänkas att när en gatubyråkrat får in ett nytt ärende gällande en ungdom och det är kategoriserat utifrån en viss problematik, så arbetas det vidare med det ärendet utifrån den kategorin utan ett ifrågasättande. Alltså kan det tänkas vara en orsak till att problematiken med att unga som har sex mot ersättning inte uppmärksammas utifrån att ungdomen redan har kategoriserats in i en viss problematik och man söker således lösningar på problemet i en viss förutbestämd riktning.

Ett exempel som tydligt illustrerar att en förutbestämd kategorisering av problematiken får vara styrande i ett ärende kommer från Respondent 5 som är socialsekreterare på barn och unga:

De va en utredning jag hade för inte så länge sen där en 11årig flicka berättat att hon blivit våldtagen. Eh, de nämns inte alls i utredningen utan man tittar mer på

hennes föräldrars föräldraförmåga. Så att så kan det också se ut, beroende på. Å då kan de man tolka de, e de en dålig utredare eller e utredaren *jätterädd* för å ställa frågorna. Eh, för mycket kan ju handla om rädsla att man inte vågar ställa en fråga. De vet ja själv när jag börja, att ja tyckte de va jättejobbigt att ställa vissa frågor. Men man lär sig med tiden att ställa frågor. Å va väldigt ärlig å ge ärliga svar. (Respondent 5, s 10).

En annan teori Lipsky (2010, s 120–122) har angående detta arbetssätt, är att gatubyråkrater har en tendens att behandla sina klienter som om de inte skiljer sig åt från andra individer. Lipsky menar att den rutinmässiga behandlingen av klienterna minimerar gatubyråkraternas möjlighet att finna unika omständigheter i klientens fall. Om gatubyråkraten har föreställningar om att nya klienter ska hamna inom ramarna för redan förutbestämda kategorier eftersöks därför också information enligt de föreställningarna och genom dessa föreställningar avgränsas således informationen från klienterna och gatubyråkraterna tycker sig ha funnit att klienterna hamnar inom redan väldefinierade kategorier (Lipsky 2010, s. 120–122).

I studien av Linblad (2012, s.109) gällande BRIS stödtelefon framkommer det att personalen som besvarar samtalen arbetar på liknande sätt då de utgår ifrån ett formulär med förutbestämda problemkategorier som de fyller i under samtalets gång. Detta arbetssätt är mycket problematiskt i relation till citatet och flickans sexuella övergrepp då övergreppet inte ges utrymme i utredningen och nedprioriteras. Det faktum att det finns samband mellan sexuella övergrepp och unga som har sex mot ersättning (Jonsson & Svedin, 2012; Svedin et. al., 2015) gör att den bristfälliga utredningen kan ifrågasättas än mer.

Sammanfattningsvis kan det alltså konstateras att hur de ungas problematik kategoriseras av professionella har en betydande del för i vilken riktning stöd och service ska ges till ungdomarna. Utöver detta är kategoriseringen problematisk om det hindrar den professionella att vara lyhörd för ny information som kan stå i kontrast till en redan bestämd kategori. I likhet med hur respondenterna i studien kategoriserar ungdomarnas beteende och problem har Linblad (2012) observerat att jourarna på BRIS stödtelefon kategoriserar problemen som barnen talar om. Vidare i hennes studie framkommer det även att vissa av dessa problemområden nedtonas medan andra områden ges mer fokus (ibid. s, 219). På liknande sätt har jag uppmärksammat att respondenterna i min studie har en tendens att göra, vilket nu ska diskuteras.

”De e så mycket annat som e mer problematiskt”

Jag har genom min empiri funnit förklaringar till att unga som har sex mot ersättning inte uppmärksammas på grund av en problemhierarki, där deras problem prioriteras under annan problematik. Följande stycke behandlar således hur man kan förstå att unga som har sex mot ersättning förekommer inom människobehandlande organisationer utan att deras problematik uppmärksammas utifrån begreppet problemhierarki.

I Bergmark et. al (2008, s. 124) studie var den vanligaste förekommande bakgrundsorsaken till barnanmälningar där föräldrarna var en del i problematiken, brister i föräldrarnas omsorg. Respondent 5 som är socialsekreterare på en barn- och ungdomsenhet resonerar om nedprioriteringen av unga som har sex mot ersättning inom socialt arbete, med koppling till den utbredda problematiken av just föräldrars brister i omsorgen.

Jag tror inte de uppmärksammas heller så mycket, för de e så mycket annat som e mer problematiskt att dom, dom e en liten grupp jämfört med brister i omsorgen som e en *jättestor* grupp till exempel. Så att jag tror dom hamnar mellan stolarna dessa ungdomarna. (Respondent 5)

Lipsky (2010, s. 13) skriver att gatubyråkrater har en betydande handlingsfrihet när det kommer till att avgöra ett problems omfattning och natur vilket således leder till att de får avgöra vilken form och mängd av hjälp en klient anses behöva. Vidare skriver Lipsky (2010, s. 36) att den höga arbetsbelastningen tvingar gatubyråkrater att nedprioritera vissa ärenden då man helt enkelt inte har tid att aktivt arbeta med alla ärenden samtidigt. Således kan det alltså tänkas att dessa ungdomar ”hamnar mellan stolarna” då andra mer akuta ärenden prioriteras högre och mer resurser och tids läggs på andra ärenden.

Lipsky (2010, s xii) menar att massbehandling av klienter är normen vilket påverkar kvalitén av behandling och service. Citatet ovan går i linje med Lipskys teori om att den stora massan får bestämma vem som får hjälp och stöd. Utifrån att Bergmark et. al (2008, s. 75) skriver att behovsprincipen som tillämpas inom socialt arbete innebär att klienter med mer omfattande behov därför ges högre prioritet, kan man förklara varför brister i omsorgen får högre prioritet jämfört med sex mot ersättning. I så fall skulle detta förstås utifrån en behovsprincip gällande den stora gruppen bedömning av behov och inte en bedömning av individuella klienters behov.

I intervjun med respondent 2 pratar hon om gråzoner och normaliseringen av sex mot ersättning och säger följande.

...Det finns också väldigt många olika bilder av sex mot ersättning, vad som är normaliserat, vad som inte är en big deal och vad som är väldigt skambelagt.
(Respondent 2, s. 3)

Uttrycket ”inte är en big deal” kan alltså kopplas ihop med Lindblads (2012, s. 188) fynd i sin studie där personalen som tar emot samtalen i BRIS stödtelefon nedtonar vissa av de problem som barnen berättar om. Det tyck alltså finnas en förklaring till att unga som har sex mot ersättning inte uppmärksammas inom människobehandlande organisationer utifrån att annan problematik får högre prioritet. Anledningen till att annan problematik prioriteras högre tycks bero på att den problematiken berör fler individer eller att synen på sex mot ersättning normaliserats och att det inte anses vara ”en big deal”.

” Asså man hjälps inte åt”

Med utgångspunkt i min empiri har jag gjort iakttagelsen att det är av vikt att diskutera möjligheten för socialarbetare att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning utifrån hur samverkan fungerar inom socialt arbete. Som jag tidigare skrivit innebär en del i klientprocessen att kategorisera klienterna, utifrån klientkategorin matchas och erbjuds sedan hjälp och insatser. Men för kategorin sex mot ersättning finns det ingen renodlad behandlingsinsats utan det är snarare flera olika behandlingar och stödinsatser som behöver kombineras och samverka för att hjälpa ungdomen. Utifrån detta är en fungerande samverkan viktig för att hjälpa ungdomarna men i motsats till detta illustrerar citatet ovan från Respondent 5 att samverkan inte sker på ett önskvärt sätt.

Socialtjänsten har en lagstadgad skyldighet att samverka med andra samhällsorgan eller organisationer enligt 5 kap. 1a § Socialtjänstlag (2001:453) i frågor som rör barn som far illa eller riskerar att fara illa. Trots att vikten av samverkan kring arbetet med unga poängteras i lagstiftningen har flera forskare konstaterat samverkansproblem, titeln på Goran Basics (2012) studie *Samverkan blir kamp. En sociologisk analys av ett projekt i ungdomsvården* ger en tydlig signal om vad studien kom fram till. Då människobehandlande organisationer och socialtjänsten har begränsat med resurser, menar Danermark och Kullberg (1999, s. 9–10) att samverkan krävs för att få tillgång till andra organisationers resurser och kunna fullfölja sina åtagande. Dock menar Basic (2012, s. 93) att samverkan kan bli en kamp om resurserna och i likhet med detta har respondent 5 erfarenhet av när samverkan inte fungerar mellan två organisationer baserat på resurser i form av pengar.

De går bara utför nu. Där vi ser att hon hade behövt komma iväg på ett behandlingshem. Där till exempel våra chefer: nä, då ska BUP komma hjälpa till å betala halva kostnaden. Eh, medan BUP säger: hon e inte för oss för hon e inte drogfri. Då kan inte dom ta emot henne utifrån hennes mående. Å därför stänger dom den dörren å dom går inte me å betalar in halva den summan, å våra chefer säger nej. Så där står vi med denna ungdomen som mår jättedåligt. Eh, förstår du va ja menar nu (I: mm), asså man hjälps inte åt. (Respondent 5)

Hjortsjö (2006, s. 194) poängterar att när samverkan inte går som det ska och konflikter kopplat till samverkan uppstår, så sker samverkan på bekostnad av klientarbete. Som i citatet ovan illustrerar hur socialtjänsten och BUP är i konflikt gällande vem som ska skjuta till

resurser i form av kapital för att finansiera vården för den unga tjejen, under tiden hamnar hon i kläm och det ”går bara utför nu”. Samtidigt kan man förstå denna utdragna konflikt genom Lipsky (2008, s. 90) resonemang att byråkratier ofta har svagt intresse för att reducera förseningar eftersom snabbare processer helt enkelt skulle belasta organisationens resurser mer.

Intervjuperson 2 som arbetar som kurator på en specialiserad klinik för sexuella tjänster säger såhär om vikten av samverkan då det finns så många olika aktörer som en ungdom som har sex mot ersättning kan vända sig till eller vara i kontakt med:

Det har du ju alldeles rätt i, att det skapar olika rum, vilket gör att det blir svårt å få en helhetsbild å därför e de så viktigt med å samarbeta med olika myndigheter å mellan olika myndigheter å ha utbyte med varandra, samverkan med varandra, att träffas e jätte viktigt. (Intervjuperson 2, s. 18)

I likhet med vad som framkommer av citatet ovan, menar Hjortsjö (2006, s. 9-10) på att den helhetssyn som eftersträvas inom socialt arbete, förutsätter en samverkan mellan olika professionella och organisationer. Samtidigt förekommer det problem i de studerade verksamheterna att få till stånd denna samverkan på ett önskvärt sätt. Respondent 3 som är fältsekreterare belyser bland annat att hur sekretessen kan ställa till det i deras samverkansträffar med polis, socialtjänst och skola.

Vi har ju ett nätverk som heter SSP, där det är skola, socialtjänst och polis. Som är ett samverkansnätverk, där man träffas en gång i månaden då liksom för att prata om dels lägesbilden i stan, alltså utifrån allas olika arbetsområden och tanken är också att man ska kunna ta upp individer också som man känner oro för. Men då måste vi ju ha, alltså samtycke från, från vårdnadshavare om det är minderåriga. Så att i sådana lägen kan det blir lite problematiskt när man vill prata öppet om en ungdom som man kanske är orolig för, som man vet att skolan och polisen kanske också känner till. Men det är nog den enda gången som jag känner att sekretessen kan vara ett, ett problem och det är egentligen ingenting som hindrar oss i, alltså i det dagliga, dagliga arbetet så att säga. (Respondent 3).

Genom citatet ovan kan det således konstateras att olika aktörer och verksamheter kan sitta på varierad information eller kunskap om ungdomen som andra verksamheter eller professionella inte får ta del av på grund av sekretessen och helhetsbilden kring ungdomen blir därför lidandes.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att svårigheterna med att samverka kan bero på en rad olika förklaringar. Det kan uppstå samverkansproblem på grund av en kamp om resurs i form av kapital, att sekretessen sätter hinder i vägen för informationsutbyte eller att olika aktörer inte dyker upp på samverkansmöten eftersom det inte finns tillräckligt med personal. Trots detta försöker respondenterna samverka och poängterar vikten av att samverka för att kunna uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. Mot bakgrund av att det sociala arbetet på senaste tiden blivit allt mer specialiserat (Bergmark et. al 2008, s. 44–46) krävs en samverkan för att få till en helhetssyn gällande dessa ungdomar och deras problematik. När problematiken väl uppmärksammas kan det slutligen konstateras att samverkan krävs för att ungdomen ska få den vård och stöd som krävs för att komma ur sitt nedbrytande beteende. Alltså kan det konstateras att samverkan är en viktig förutsättning för uppmärksammandet av unga som har sex mot ersättning tills de fått rätt hjälp och stöd från samhället.

Avslutande diskussion

Det faktum att det förekommer unga som har sex mot ersättning inom socialtjänsten och andra verksamheter som jag i denna studie har samlat under begreppet människobehandlande organisationer kan förklaras på många vis. Jag har i denna studie försök finna förklaringar till detta problem genom organisationsteori om hur människobehandlande organisationer fungerar. I denna studie har jag funnit vikten av hur respondenterna väljer att kategorisera sina klienter och deras problem har stor betydelse för vilken hjälp och service de får.

Att gatubyråkraterna inom dessa människobehandlande organisationerna har en stor arbetsbörda bidrar också till att försvåra möjligheten att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. Samtidigt har människobehandlande organisationer en begränsad uppsättning med resurser som organisationerna och byråkraterna försöker begränsa medborgarnas användning av. Strategin att remittera och skicka klienter mellan olika verksamheter är ett sätt att begränsa resurstillgången, men kan samtidigt tänkas försvåra för en ungdom att anförtro sig till en professionell att man har sex mot ersättning.

Genom att andra sociala problem är mer omfattande och utbredda bland medborgarna i samhället, såsom brister i omsorgen, prioriteras de högre av verksamheterna att arbeta med än sex mot ersättning som är ett relativt ovanligt problem. Således bidrar detta sätt att prioritera sociala problem till en nackdel för ungdomar som har sex mot ersättning som försvårar för deras möjlighet att få sin problematik uppmärksammas av någon professionell.

Vidare försvårar även de allt mer uppdelade och specialiserade verksamheterna, möjligheten för att uppmärksamma unga som har sex mot ersättning. Sekretesslagstiftningen till förmån för ungdomens integritet är anledningen till att samverkan försvåras i vissa fall genom att hindra så att andra professionella inte får värdefull information rörande en ungdoms livssituation.

Slutligen anser jag att det faktum att unga killar uppger i studier (Abelsson & Hulusjö, 2008; Svedin et. al 2015) att de i en något större utsträckning har sex mot ersättning än unga tjejer är ett problem jag man borde undersöka vidare. I samma anda som denna studie hade det således varit intressant att undersöka hur representationen av kön hos de professionella inom människobehandlande organisationer kan tänkas påverka möjligheten att uppmärksamma unga killar som har sex mot ersättning.

Litteraturlista

Abelsson, Jonna & Anna Hulusjö (2008) *I sexualitetens gränstrakter – en studie om ungdomar i Göteborg med omnejd som säljer och byter sexuella tjänster*. Göteborg: Göteborgs Stad, Social resursförvaltning.

Anell, Anders & Ola Mattisson (2009) *Samverkan i kommuner och landsting: en kunskapsöversikt*. Lund: Studentlitteratur.

Basic, Goran (2012) *Samverkan blir kamp. En sociologisk analys av ett projekt i ungdomsvården*. Doktersavhandling. Lund: Lunds Universitet.

Bergmark, Åke, Tommy Lundström, Renate Minas & Stefan Wiklund (2008) *Socialtjänsten i blickfånget: organisation, resurser och insatser*. Stockholm: Natur och Kultur.

Bryman, Alan (2011) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Andra uppl. Malmö: Liber.

Danermark, Berth & Christian Kullberg (1999) *Samverkan: välfärdsstatens nya arbetsform*. Lund: Studentlitteratur.

Engdahl, Oskar & Bengt Larsson (2011) *Sociologiska perspektiv: grundläggande begrepp och teorier*. 2.a uppl. Lund: Studentlitteratur.

Eriksson-Zetterquist, Ulla & Göran Ahrne (2011) *Intervjuer*. I: Göran Ahrne & Peter Svensson (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber.

Hallin, Anette & Jenny Helin (2018) *Intervjuer*. Första uppl. Lund: Studentlitteratur.

Hasenfeld, Yeheskel (2010) *The attributes of human service organizations I*: Yeheskel Hasenfeld (red.) *Human services as complex organizations*. 2.a uppl. Los Angeles: Sage.

Kalman, Hildur & Veronica Lövgren (2012) *Etik i forskning och etiska dilemman*. I: Hildur Kalman & Veronica Lövgren (red.) *Etiska dilemman: forskningsdeltagande, samtycke och utsatthet*. Malmö: Gleerups.

Johansson, Kerstin (2013) *Kunskap, makt och styrning*. I: Stig Linde & Kerstin Svensson (red.) *Förändringens entreprenörer och tröghetens agenter: människobehandlande organisationer ur ett nyinstitutionellt perspektiv*. Stockholm: Liber.

Jonsson, Linda & Caroline Engvall (2014) *Unga som har sex mot ersättning: en kunskapsöversikt till stöd och hjälp*. Stockholm: Stockholms stad

Jonsson, Linda & Carl Göran Svedin (2012) "Online är jag någon annan..." *Unga kvinnor med erfarenhet av att sälja sexuella tjänster online: Delrapport 8 ur Prostitution i Sverige – Kartläggning och utvärdering av prostitutionsgruppernas insatser samt erfarenheter och attityder i befolkningen*. Linköping: Linköping University Electronic Press

Tillgänglig på Internet: <http://liu.diva-portal.org/smash/get/diva2:506362/FULLTEXT01.pdf>

Kvale, Steinar & Svend Brinkmann (2014) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur.

Levin, Claes (2013) *Socialt arbete som moralisk praktik*. I: Stig Linde & Kerstin Svensson (red.) *Förändringens entreprenörer och tröghetens agenter: människobehandlande organisationer ur ett nyinstitutionellt perspektiv*. Stockholm: Liber.

Linblad, Inger (2012) *Problembilder av barn: representationer, föreställningar och strategier i BRIS stödtelefon 1996–98*. Doktorsavhandling. Umeå: Institutionen för socialt arbete, Umeå universitet.

Linde, Stig & Kerstin Svensson (red.) (2013) *Förändringens entreprenörer och tröghetens agenter: människobehandlande organisationer ur ett nyinstitutionellt perspektiv*. Stockholm: Liber.

Linde, Stig & Kerstin Svensson (2013) Bokens ärende. I: Stig Linde & Kerstin Svensson (red.) *Förändringens entreprenörer och tröghetens agenter: människobehandlande organisationer ur ett nyinstitutionellt perspektiv*. Stockholm: Liber.

Länsstyrelsen Stockholm (2015) *Prostitutionen i Sverige 2014: en omfattningskartläggning*. Stockholm: Länsstyrelsen Stockholm.

Meeuwisse, Anna (2007) Sociala kategoriseringar, ojämlikhet och motståndstrategier I: Kerstin Svensson (red.) *Normer och normalitet i socialt arbete*. Lund: Studentlitteratur.

Mänskliga rättigheter. Konventionen om barnets rättigheter (2006). Stockholm: Regeringskansliet.

Nygren, Lennart (2012) Risken finns, finns nyttan? I: Hildur Kalman & Veronica Lövgren (red.) *Etiska dilemman: forskningsdeltagande, samtycke och utsatthet*. Malmö: Gleerups.

Priebe, Gisela (2015) Unga som säljer sex. I: Carl Göran Svedin (red.) *Unga sex och Internet – i en föränderlig värld. [Elektronisk resurs]* Stockholm: Stiftelsen Allmänna Barnhuset. Tillgänglig på internet: http://www.allmannabarnhuset.se/wp-content/uploads/2015/11/Unga_sex_internet_2015_slutlig.pdf

Rennstam, Jens & David Wästerfors (2011) Att analysera kvalitativt material. I: Göran Ahrne & Peter Svensson (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber.

SFS 1962:700. *Brottsbalk*.

SFS 2001:453. *Socialtjänstlag*.

SFS 1990:52. *Lag med särskilda bestämmelser om vård av unga*

SOSFS 1997:15. *Socialstyrelsens allmänna råd om tillämpning av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga*

Socialstyrelsen (2015) *Sex mot ersättning – utbildningsmaterial om skydd och stöd till barn och unga*. Stockholm: Socialstyrelsen. Tillgänglig på internet:

<http://www.socialstyrelsen.se/Lists/Artikelkatalog/Attachments/19808/2015-5-2.pdf>

Skau, Greta Marie (2007). *Mellan makt och hjälp: om det flertydiga förhållandet mellan klient och hjälpare*. 3.e [uppdaterade] uppl. Stockholm: Liber.

Svedin, Carl Göran & Gisela Priebe (2004). *Ungdomars sexualitet – attityder och erfarenheter*. Avsnitt: sexuell exploatering. Att sälja sex mot ersättning/pengar. SOU 2004:71, bilaga 3.

Svedin, Carl Göran & Gisela Priebe (2009). Unga, sex och Internet. I Ungdomsstyrelsen, *Se mig – unga om sex och Internet*. Stockholm: Ungdomsstyrelsen. Tillgänglig på internet: <https://www.mucf.se/publikationer/se-mig>

Svedin, Carl Göran (red.), Gisela Priebe, Marie Wadsby, Linda Jonsson & Cecilia Fredlund (2015). *Unga sex och Internet – i en föränderlig värld. [Elektronisk resurs]* Stockholm: Stiftelsen Allmänna Barnhuset. Tillgänglig på internet: http://www.allmannabarnhuset.se/wp-content/uploads/2015/11/Unga_sex_internet_2015_slutlig.pdf

Svensson, Peter & Göran Ahrne (2011) Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt. I: Göran Ahrne & Peter Svensson (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber.

Vetenskapsrådet (2002) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

Tillgänglig på internet: <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>

Bilaga 1

Information till intervjudeltagare för kandidatuppsats

Hej!

Jag heter Jessica och studerar till socionom på Lunds Universitet, just nu skriver jag min kandidatuppsats som behandlar ämnet sex mot ersättning. Jag är intresserad av att träffa dig för en intervju då du arbetar med barn och unga och kan komma att möta unga som har eller har haft sex mot ersättning. Jag har inget krav på att du måste ha mött någon ungdom som haft sex mot ersättning för att delta i studien.

Intervjun förväntas ta ca.1 timme och kan genomföras på Campus Helsingborg eller på den plats du föredrar. Jag är flexibel med tider och kan genomföra intervjuer efter arbetstid och som tack för att du ställer upp och hjälper mig får du en skraplott.

Deltagandet är frivilligt och det är du som intervjuperson som bestämmer om och i så fall hur länge du vill delta i studien. Du som deltar kommer att vara anonym och om jag får tillåtelse av dig, kommer jag spela in intervjun samt föra anteckningar. Det jag får fram genom intervjuerna kommer att analyseras och delvis att presenteras i min kandidatuppsats som kommer läsas av lärare och klasskamrater. Alla som deltar i studien kommer anonymiseras i uppsatsen och om du vill, får du gärna ta del av mitt färdiga arbete. När uppsatsen är klar kommer allt insamlat material att förstöras.

Vid eventuella frågor och funderingar, är du varmt välkommen att kontakta mig.

Väl mött!

Med vänlig hälsning
Jessica Anderberg

Jessica Anderberg
Tel: 0722-100 116
Mail: psy15ja1@student.lu.se

Bilaga 2

Huvudteman i intervju

Intervjun är semistrukturerad vilket innebär att följande teman kan komma att tas upp under intervjun men det är inte givet att vi kommer beröra alla teman. Ordningen på de olika teman kan också komma i en annan ordning än den som presenteras här:

Introduktion vid intervju – praktiska detaljer och arbetets syfte

Intervjupersonens roll och bakgrund

Sex mot ersättning

Undersökningens definition av sex mot ersättning

Normer om sex, sexualitet och sex mot ersättning

Praktisk erfarenhet

Organisering av socialt arbete med barn och unga

Sex och sexualitet som en del av det sociala arbetet

Vinjetter

Ser fram emot att träffa dig!

Med vänlig hälsning,
Jessica Anderberg

Bilaga 3

Information och samtycke till intervjudeltagande för kandidatuppsats SOPA63

Jag heter Jessica och studerar till socionom på Lunds Universitet, just nu skriver jag min kandidatuppsats som behandlar ämnet sex mot ersättning. Jag är intresserad av att intervjua dig då du arbetar med barn och unga och kan komma att möta unga som har eller har haft sex mot ersättning. Jag har inget krav på att du måste ha mött någon ungdom som haft sex mot ersättning för att delta i studien.

Intervjun förväntas ta ca.1 timme och som tack för att du ställer upp och hjälper mig får du en skraplott.

Ditt deltagande är frivilligt och det är du som intervjuperson som bestämmer om och i så fall hur länge du vill delta i studien. Du kan även bestämma om du inte vill besvara en viss fråga. Du som deltar kommer att vara anonym och om jag får tillåtelse av dig, kommer jag spela in intervjun samt föra anteckningar under intervjun. Det jag får fram genom intervjuerna kommer att analyseras och delvis att presenteras i min kandidatuppsats som kommer läsas av lärare och klasskamrater. Alla som deltar i studien kommer anonymiseras i uppsatsen och om du vill, får du gärna ta del av mitt färdiga arbete.

När uppsatsen är klar kommer allt insamlat material att förstöras.

Härmed undertecknar jag att jag tagit del av ovanstående information samt att jag samtycker till att delta i intervjustudien

Datum.....

Namnteckning.....

Namnförtydligande.....

Jessica Anderberg

Tel: 0722-100 116

Mail: psy15ja1@student.lu.se

LUNDS
UNIVERSITET

Bilaga 4

Intervjuguide

Introduktion vid intervju – mig och mitt arbete

Tack för att du tagit dig tid!

Vem jag är

Vad arbetet syftar till

Definitioner

Inspelning och anteckningar under intervjun.

Anonymt

Frivilligt

Intervjupersonens roll och bakgrund

Hur länge har du arbetat som socionom?

Hur många år har du varit på Skolan/Ungdomsmottagningen/Socialtjänsten?

Hur lång erfarenhet har du av arbete med barn och unga?

Arbetar du med utrednings- eller förändringsarbete?

Sex mot ersättning

Vad innebär begreppet sex mot ersättning för dig?

Vilken form av ersättning innefattas av begreppet enligt dig?

Undersökningens definition på sex mot ersättning

Normer om sex, sexualitet och sex mot ersättning

Vilka normer om sex och sexualitet skulle du säga är de vanligaste du stöter på?

Hur gör du för att påverkas så lite som möjligt av dessa normer i din profession?

Vilka normer om sex mot ersättning har du stött på?

Vad tänker du på när du hör ordet ”sexköpare”?

Vad tänker du på när du hör ordet ”sexsäljare”?

Praktisk erfarenhet

Har du någon praktisk erfarenhet av att möta ungdomar som har eller har haft sex mot ersättning?

Hur kan du bli bättre på att upptäcka de som kan behöva stöd?

Ser du något samband mellan de ungdomarna som kommit hit för stöd och rådgivning i deras bakgrund eller i sitt beteende?

Hur många ungdomar skulle du uppskatta att du mött i din yrkesroll, som har eller har haft sex mot ersättning?

Organisering av socialt arbete med barn och unga

Ansvarsfördelningen av arbetet med barn och unga är fördelat på många aktörer, såsom Ungdomsmottagningen, Skolan, Socialtjänstens utredningsdel och behandlingsdel, BUP, Frivilligorganisationer m.m.

Vad anser du om organisationen av socialt arbete med barn och unga för möjligheten att upptäcka unga som har sex mot ersättning?

Sex och sexualitet som en del av det sociala arbetet

Hur ser du på frågor om sex och sexualitet som en del av det som ingår i det sociala arbetets praktik?

Hur anser du att man bemöter ett barn eller ungdom på ett professionellt sätt angående sex och sexualitet?

Hur tror du att ditt synsätt på sex och sexualitet påverkar dig i mötet och arbetet med den enskilda ungdomen?

Kan du beskriva ett tillfälle där dina egna tankar om sex och sexualitet, påverkade ditt professionella arbete med en ungdom?

Vinjetter att fråga utifrån:

- 1) Kim som idag är 18år sexdebuterade som 14åring och har haft många sexpartners sedan dess.
- 2) Berätta hur du tänker kring Kims tidiga sexdebut och många sexpartners utifrån om du kategoriserar Kim som tjej eller som kille.
- 3) Kim har sedan sin sexdebut haft sex med både män och kvinnor mot ersättning under de 4åren som gått fram till idag.
- 4) Kan man säga något om Kims sexuella läggning utifrån det?
- 5) Kim vågar tillslut berätta för sin socialsekreterare om vad som pågår. Svaret Kim får från socialsekreteraren är att Kim inte gör något olagligt så socialsekreteraren menar på att hen inte kan hjälpa Kim.
- 6) Hur ser du på socialsekreterarens bemötande?
- 7) Om Kim hade anförtrot sig till dig med sina erfarenheter istället. Hur hade du bemött/hjälpt Kim?